

Arrest

nr. 127 870 van 5 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Marie-Claire FRERE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens 22 december 2012 het Rijk binnen in het kader van familiehereniging en diende op 2 april 2013 een asielaanvraag in. Op 14 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Malho, prefectuur Malho, provincie Qinghai in de Volksrepubliek China

(VRC). In november 2007 vertrok u naar India voor een audiëntie met de dalai lama. U reisde eerst naar Lhasa waar u anderhalve maand verbleef. Vervolgens reisde u via Nepal naar India waar u eind februari 2008 aankwam.

Van 12 maart 2008 tot 11 februari 2009 liep u school aan de Soga-school (Sherab Gatsel Lobling School). U woonde in de school. Vervolgens ging u in Dharamsala wonen bij een verwant die een restaurant uitbaat. U verbleef op die plaats tot u naar België vertrok. Tussendoor woonde u enkele maanden in Delhi bij uw echtgenote, R. D. (O.V.6.800.603). Toen zijn naar België was vertrokken, keerde u terug naar uw verwant in Dharamsala. In ruil voor uw verblijf hielp u uw verwant in zijn restaurant als het druk was.

U kan niet naar de VRC terugkeren omdat de Chinese overheid een audiëntie met de dalai lama ziet als een politieke zaak. U vreest om die reden gearresteerd te worden bij een eventuele terugkeer naar de VRC.

U verliet India en kwam naar België in het kader van een officiële gezinshereniging, uw echtgenote werd immers in België het statuut van vluchtelingen toegekend. Op 21 december 2012 vloog u van Delhi naar Zaventem waar u de volgende dag aankwam. Op 5 april 2013 diende u een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie "Identity Certificate" (IC), kopie "green book", kopie attest "Nelen Khang" Kathamandu, attest "Nelen Khang" Dharamsala, attest van de Soga-school, huwelijksakte en zeven foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiäre Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofde ten aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China heeft u van eind februari 2008 tot 21 december 2012 in India verbleven. Van 12 maart 2008 tot 11 februari 2009 liep u school aan de Soga-school waar u les volgde. Vervolgens ging u bij een verwant in Dharamsala wonen. In ruil voor uw verblijf hielp u hem in zijn restaurant als het druk was. Na uw huwelijk woonde u enkele maanden met uw echtgenote in New Delhi. Toen zij naar België was vertrokken, keerde u terug naar uw verwant in Dharamsala. U woonde bij hem tot uw vertrek naar België.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Over de bescherming die Tibetanen in India genieten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt voor de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland hebben verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

Uit uw verklaringen blijkt dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van zo'n RC (CGVS p. 10).

U vertrok uit India in het kader van een gezinshereniging met uw in België verblijvende echtgenote (CGVS p. 11). Uw asielmotief ressorteert niet onder de criteria van de Conventie van Genève. U verliet India niet omwille van een vrees voor vervolging voor uw politieke overtuiging, geloof, ras, nationaliteit of

omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. U haalde geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook het feit dat u pas drieëneuhalf maand na uw aankomst in België asiel aanvraag toont aan dat u dergelijke vrees niet koesterde of dergelijk risico niet liep.

Op basis van bovenstaande stel ik vast dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Over de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel "yellow book" genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

Uit uw verklaringen (CGVS p. 10) en de neergelegde documenten blijkt dat u over een reistitel beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke IC. U reisde met deze IC voorzien van een gezinsherenigingsvisum naar België en legde hem voor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U verklaarde voor het CGVS dat u uw IC niet meer terugvindt. U ging echter niet naar de politie om aangifte te doen van het verlies van dit officiële identiteitsdocument. Evenmin ging u naar de Indische ambassade in Brussel om het verlies van uw IC te melden en een duplicaat aan te vragen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Dat u beide stappen niet zette omdat u dacht dat uw IC in het dossier stak is een ontwijkend antwoord (CGVS p. 10). De DVZ houdt immers geen originele identiteitsdocumenten in maar geeft ze terug aan de asielzoeker (CGVS p. 10). Bovendien kon u deze stappen ook nog hebben gezet na het gehoor voor het CGVS. U bracht daar echter geen bewijs van binnen. Ik kan dan ook geen geloof hechten aan het feit dat u uw IC zou zijn verloren. Gelet op uw niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om een eventuele terugkeermogelijkheid naar India te bemoeilijken.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt of kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw IC staat dat u over dit document beschikt en staat uw reis naar België. Het attest van de Soga-school staat uw scholing in India. Het huwelijkscertificaat staat jullie huwelijk. De kopie van uw "green book" vormt een begin van bewijs dat u tot de Tibetaanse vluchtelingengemeenschap behoort. De kopie van het attest van de "Nelen Khang" Kathmandu, het attest van de "Nelen Khang" Dharamsala en de foto's vormen samen een begin van bewijs van uw herkomst uit Tibet, VRC en van uw huwelijk.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in uw geval kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar Indië."

1.3. Stukken

1.3.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: "3. Scan IC verzoeker; 4. Focus: the Tibetan Community in India", Federal Office for Migration Switzerland, 30.06.2013; 5. Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés, "Chine/Inde: situation des réfugiés tibétains en Inde" d.d. 09.09.2013; 6. European Court of Human Rights, application no. 7267/13, DC against Switzerland, dd. 22.01.2013; 7. European Court of Human Rights, application no. 23273/13, YD against Switzerland, dd. 30.03.2013".

1.3.2. Verweerder voegt bij zijn nota de volgende stukken: "COI Focus "China/India/Tibet. Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (9 september 2013)", d.d. 29 januari 2014; COI Focus "China/India. De Tibetaanse gemeenschap in India", d.d. 19 februari 2014; Fact Finding Mission Report "The Tibetan Community in India and Nepal", d.d. 29 augustus 2012; "Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers", UNHCR van februari 2003".

1.3.3. Verweerder voegt bij een aanvullende nota van 22 mei 2014 de volgende documenten: "COI Focus: "China India - De Tibetaanse gemeenschap in India" (d.d. 11 maart 2014); COI Focus: "China India - De nationaliteitsbepaling van Tibetanen in India" (d.d. 25 maart 2014); COI Focus: "China - Bepaling van het risico op vervolging voor Tibetanen bij terugkeer uit het buitenland" (d.d. 19 mei 2014)".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504)

2.2. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de "Schending van artikel 1 van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 §2 Vw.; Schending van art. 48/5, §4 Vw.; Schending van artikel 62 Vw.; Schending van de artikelen 25, §2, b) en 26 van de Richtlijn 2005/85/EG; Schending van artikel 3 EVRM".

2.3. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). De schending van artikel 3 van het EVRM, moet gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.5. Verzoekende partij toont ter terechtzitting de aanvullende nota van verwerende partij van 22 mei 2014 met de bijgevoegde "COI Focus: "China India - De Tibetaanse gemeenschap in India" (d.d. 11

maart 2014); COI Focus: "China India - De nationaliteitsbepaling van Tibetanen in India" (d.d. 25 maart 2014); COI Focus: "China - Bepaling van het risico op vervolging voor Tibetanen bij terugkeer uit het buitenland" (d.d. 19 mei 2014)" en vraagt deze uit de debatten te weren. Aangezien de verwerende partij - zoals ter terechtzitting kan blijken - deze bijkomende COI niet heeft overgemaakt, in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, worden deze COI's toegevoegd aan de aanvullende nota van 22 mei 2014 uit de debatten geweerd. Verwerende partij bevestigt dat de bijkomende informatie *in casu* niet essentieel is.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielvragen, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien geen nationaliteit kan worden aangetoond, van gewoonlijk verblijf.

2.7. Verzoeker verklaart geboren te zijn op 15 maart 1985 te Dosum, in Qinghai in de Volksrepubliek China en daar tot 2007 te hebben gewoond. Verzoeker laat na enig Chinees identiteitsdocument neer te leggen en niettemin verzoeker reeds 22 jaar was toen hij vertrok, verklaart hij het ontbreken van een identiteitskaart "*als in nomade woont is het niet echt een verplichting*" (gehoor p. 7). Verzoeker werd ondervraagd over zijn herkomst en legt weinig overtuigende verklaringen af. De geografische kennis die ingestudeerd kan worden, staat in schril contrast met zijn onwetendheden over China en vooral over het Chinees Tibetaanse boeddhisme (CGVS-gehoor 2-4). Uit verzoekers *Identity Certificate* (IC), uitgegeven op 11 februari 2011 en geldig tot 10 februari 2021, blijkt alleszins dat de Indische autoriteiten verzoeker wel beschouwen als een uit "*Amdo Yulgan Tibet*" [China] afkomstige Tibetaan. Aldus kan aan verzoeker wat zijn Chinese herkomst betreft, het voordeel van de twijfel worden verleend.

2.8. Uit het CGVS-verhoor kan echter niet blijken dat verzoeker China heeft verlaten om vluchtelingenrechtelijke redenen. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt informatie aan waaruit kan aangenomen worden dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming. Indien uit de toegevoegde informatie kan blijken dat in Tibet de mensenrechtensituatie voor bepaalde groepen of individuen kan verontrusten, in het bijzonder voor Tibetaanse nonnen monniken en politieke activisten, en dat de algehele situatie soms beklemmend is, dan kan niet blijken dat elke persoon die behoort tot de Tibetaanse bevolkingsgroep en Tibetaans Boeddhistische geloof vervolgd zal worden door de Chinese autoriteiten. Verzoeker verklaart Tibet enkel te hebben verlaten voor een audiëntie met de Dalai Lama (gehoor 7-8). Anders dan de commissaris-generaal besluit, wordt er dan ook niet aangetoond dat verzoeker uit China is vertrokken omwille van een nood aan internationale bescherming.

2.9. Hoe dan ook verzoeker betwist niet dat hij zijn gewoonlijk verblijf heeft in India waar hij volgens zijn verklaringen sedert 2008 verblijft. *In casu* kan dan ook gesteld worden dat, in zoverre verzoeker volhoudt in China vervolging te vrezen, gelet op artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, India als het eerste land van asiel kan worden aanzien.

2.10. Artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "*Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten. Een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.*"

2.11. Er wordt niet betwist dat India geen partij is van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Evenmin wordt betwist dat India met uitzondering van de Dalai Lama, aan geen enkele Tibetaan de vluchtelingenstatus in de zin van het Vluchtelingenverdrag heeft toegekend (zie informatie toegevoegd

aan het administratieve dossier). Gelet op artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet dient aldus te worden nagegaan of verzoekende partij in India een 'reële bescherming' geniet.

2.12. Reële bescherming omvat meerdere componenten die cumulatief moeten vervuld worden. Aldus moet de asielzoeker over een daadwerkelijke verblijfsstatus beschikken in het eerste land van asiel die minstens moet duren zolang de nood aan bescherming bestaat. Tevens moet de terugkeermogelijkheid naar het eerste asieland reëel zijn en de bescherming moet doeltreffend zijn. Voorts dient ten opzichte van verzoekende partij het beginsel van non-refoulement nageleefd te worden in het eerste land van asiel. Ten slotte moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in dit eerste land van asiel geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. Uit het verzoekschrift en de verweernota kan afgeleid worden dat de partijen het eens zijn over deze cumulatieve vereisten. Beiden verwijzen naar de Memorie van Toelichting bij artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet (*Parl. St. Kamer, doc 53/2555*) en verwerende partij wijst bijkomstig op het standpunt van UNHCR, zoals blijkt uit de Conclusies van Lissabon betreffende de effectieve bescherming in de context van terugkeer naar derde landen (zie bijlage bij de verweernota).

2.14. Artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet voorziet in 2 situaties, met name wanneer "*de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten*". Nergens kan blijken dat verzoekende partij in het eerste land van asiel de vluchtelingenstatus moet zijn toegekend zoals het verzoekschrift lijkt te veronderstellen, wel dat in geval geen vluchtelingenstatus werd toegekend, een reële bescherming voorhanden is. Dit is *in casu* wel degelijk het geval. Immers verzoeker had bescherming in India waar hij van 2008 ongemoeid en veilig kon verblijven, huwen en werken. Verzoeker wordt door de Tibetaanse regering in ballingschap als Tibetaan beschouwd (*Green Book*).

2.15. Verzoekende partij betwist evenwel dat India in de praktijk een beleid heeft ontwikkeld overeenkomstig de Vluchtelingenconventie en dat een reële bescherming geboden wordt aan Tibetanen in de zin van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verklaart evenwel een *Registration Certificate* (RC) te hebben gehad, dat ingehouden werd bij zijn vertrek (gehoor p. 11) en legde zijn originele *Identity Card* (IC) op de DVZ voor. Verzoeker reisde legaal met zijn IC naar België in het kader van een gezinshereniging. Waar verzoeker nog verwijst naar het principe van familiale eenheid in het asielrecht, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verklaarde dat "*Belgische overheid aanvaardt ons document niet als officieel huwelijkscertificaat waardoor we hier niet officieel kunnen gehuwd zijn*" (gehoor p. 11). Evenmin kan vastgesteld worden dat verzoekers asielaanvraag enige melding maakte van desgevallend door zijn beweerde partner ervaren asielfeiten.

2.16. Uit het administratief dossier kan blijken dat India voor de Tibetanen specifieke maatregelen treffen. De "*COI Focus*" "*CHINA INDIA*" "*De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 12 november 2013 (herhaald in de update van 19 februari 2014), stelt dat dankzij verscheidene regularisatiecampagnes er uiteindelijk nog weinig Tibetanen overgebleven zijn die niet over een RC beschikken en "*In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt*". Dit blijkt ook uit verzoekers verklaringen en zijn neergelegde Indiase documenten.

2.17. Verzoeker kan dan ook niet overtuigen dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk is. Verzoeker maakte zelf geen enkele melding van verlengings- of andere problemen van zijn verblijfsvergunning (RC). Dat verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij met een *SEP-student* zou zijn binnengekomen, wordt evenmin geadstrueerd, noch ziet de Raad in waarom dit problematisch zou zijn gezien ook personen die met een *SEP-education* zijn binnengekomen, doorgaans ook zonder enig probleem een "*Long Term Stay RC*" verkrijgen. Uit de vaststelling dat RC's een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen onzeker is of afhankelijk is van de "*goodwill van de regering*". Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies (*Information Pertaining Tibetan Nationals*) correct worden toegepast en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de "*long term staying Tibetans*" in de praktijk "*gemakkelijk*" verloopt. Ook de *New Tibetan Arrivals* die met een *SEP-pilgrimage* of een *SEP-education* in India zijn binnengekomen, krijgen zowel volgens de SP (Police) van Kangra als de Tibetaanse overheid, na de beëindiging van de studies

of de pelgrimstocht, doorgaans ook zonder enig probleem een “*Long Term Stay RC*”. Dit blijkt ook bij verzoeker het geval te zijn en bovendien bezit verzoeker een IC die 10 jaar geldig is, tot 10 februari 2021. De door verzoeker aangebrachte informatie vermag niet de vaststelling te wijzigen dat Tibetanen in India een legaal, continu en onbeperkt verlengbaar verblijf hebben, hetgeen *in casu* ook wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker in 2008 is binnengekomen en hij geen problemen verklaarde inzake zijn RC. Dat dit beleid afhankelijk is van de zittende regering, is een bewering die strijdig is zowel met de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier als met verzoekers eigen verklaringen en de voorbije realiteit. Immers de Dalai Lama heeft zich met de Tibetaanse overheid en honderduizenden volgers al sedert midden vorige eeuw gevestigd in India. Verzoeker toont niet aan waarom er thans, na meer dan een halve eeuw, veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen. In tegendeel er kan vastgesteld worden dat de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden.

2.18. De argumenten van verzoeker inzake de gevaren van refoulement zijn evenmin gegrond. Uit de “COI Focus” “CHINA/INDIA” “*De Tibetaanse gemeenschap in India*”, blijkt dat de Indische *Supreme Court* het beginsel van non-refoulement zowel als “gebruikelijk internationaal rechtsprincipe” heeft erkend als heeft begrepen onder het grondwettelijke principe “Recht op Leven”. Indien India geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag, dan stelt de Raad evenwel vast dat het non-refoulementprincipe de hoogste jurisprudentiële en grondwettelijke erkenning geniet. Waar verzoeker nog wijst op de zin “*Tibetanen zouden de jure kunnen gedeporteerd worden naar China maar dit gebeurt niet de facto*”, is deze zin foutief in het licht van de daaraan voorafgaande paragrafen.

2.19. Daarenboven kan uit de “COI Focus” “CHINA/INDIA/TIBET” “*Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe*” aangebrachte informatie en analyse blijken dat Tibetanen geen risico lopen overgeleverd te worden aan de Chinese autoriteiten. Indien niet uitgesloten is dat een bepaalde persoon geconfronteerd werd met bedreigingen tot uitzetting en afpersingen (zie stuk 5), dan is een dergelijk drukings- of afschrikkingsmiddel weliswaar verwerpelijk, doch hieruit kan alsnog niet concreet en gedocumenteerd blijken dat deze of andere bepaalde Tibetanen *de facto* aan de Chinese autoriteiten werden overgedragen. De door verzoekende partij aangebrachte informatie werd gedeeltelijk verwerkt in deze COI en vermag voor het overige niet de vaststelling te wijzigen dat personen zoals verzoeker in India geen gegronde vrees kunnen aantonen om uitgewezen te worden. Integendeel uit hetzelfde stuk blijkt dat deze bewering niet verder gaat dan een vermelding zonder bijzonderheden, en voorts wordt gesteld dat ook dergelijke beweringen bovendien schaars zijn en tegengesproken worden en ten slotte dat algemeen genomen de Tibetanen niet het voorwerp zijn van refoulement.

2.20. Wat de verwijzing naar twee zaken voor het EHRM betreft, stelt de Raad vast dat deze twee zaken hangende zijn en dat de bijgevoegde documenten “questions” betreffen aan de in het geding zijnde partijen, zijnde eenvoudige verzoeken om informatie, waarbij de Raad opnieuw naar de in de COI's vervatte informatie verwijst.

2.21. Ten slotte bevestigt de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier “*dat de socio-economische situatie van de Tibetanen, in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)*”. Het is dan ook redelijk te besluiten dat de Tibetaanse bannelingen met hun nakomelingen zich genoegzaam kunnen registreren in India, er ongemoeid kunnen verblijven, dat ze niet het voorwerp zijn van refoulementmaatregelen, dat hun socio-economische situatie relatief goed is en dat zij niet op structurele wijze gediscrimineerd worden.

2.21.1. Verzoeker wordt niet vervolgd door de Indiase overheid. Verzoeker is 29 jaar en heeft ook nooit beweerd dat hij in India problemen had. Integendeel hij verklaart dat de enige reden is dat hij India verliet was “*omdat mijn vrouw in België is daarom verliet ik India*” (gehoor p. 11) en dat hij asiel aanvraagt omdat hij met zijn huidige “*verblijfsvergunning daarmee kan ik niet alles krijgen wat ik nodig heb*” (gehoor p. 11). Hij woonde en werkte zonder problemen in India en reisde ongemoeid uit India met een mogelijkheid tot terugkeer naar India. Er kan dan ook niet blijken dat er sprake is van ernstige problemen, laat staan van aanhoudende vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.22. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, zoals evenmin naar persoonlijke verklaringen van derden of niet-onderbouwde individuele meningen van auteurs. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.23. Inzake de terugkeer van Tibetanen naar India blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en de update van de "COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India", dat "Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde No Objection to Return to India (NORI) stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. De IC kost 350 INR en de NORI stempel kost 50 INR. (...) Wie naar India wil terugreizen met zijn IC moet bij de Indische diplomatieke post van zijn verblijfplaats een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel." Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen.

Verzoeker reisde legaal met zijn IC naar België in het kader van een gezinshereniging. Daargelaten dat de commissaris-generaal concludeerde dat het vermoeden ontstond dat verzoeker bewust zijn IC achterhield omdat hij stelde dat hij dit verloren was, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij deze IC ondertussen heeft teruggevonden. Aldus kan vastgesteld worden dat verzoeker met zijn eigen IC zonder noemenswaardige problemen zou moeten kunnen terugkeren. Verzoekers verweer kan dan ook niet worden aanvaard nu uit de COI's blijkt dat "Alle Tibetanen met wie Cedoca gesproken heeft over hun reiservaringen met een IC hebben verklaard dat er zich geen noemenswaardige problemen voordoen om India met een IC te verlaten en om, volgens de voorschriften, vanuit het buitenland in India terug binnen te komen met diezelfde IC".

2.24. Verzoeker brengt verder geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.25. Aldus kan in hoofde van de verzoekende partij ten opzichte van India geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan in India een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.26. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de terugwijzing van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.27. De overige documenten en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.28. In acht genomen wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat verzoekster in India reële bescherming geniet in de zin van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet.

2.29. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. CASTELAIN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CASTELAIN

K. DECLERCK